

4256

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ

ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΗΣ

ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΝ ΜΕΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΠΕΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἀναγνωθὲν δὲ ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ

τῇ 19 Ἀπριλίου 1896.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΗΣ
ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΙΑ ΤΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

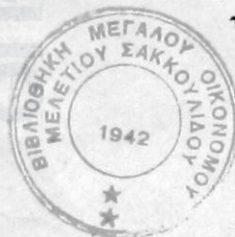
ΣΥΝΤΑΧΘΕΝ ΜΕΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΚΠΕΔΕΥΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ἀναγνωθὲν δὲ ἐν τῇ συνεδρίᾳ αὐτοῦ

τῇ 19 Ἀπριλίου 1896.

Ο ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΚΑΡΑΠΑΝΕΙΟΣ ΑΓΩΝ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸς Φιλολογικὸς Σύλλογος ἐξέδωκε τῷ 1883 πρόγραμμα πρὸς σύνταξιν γραμματικῆς τῆς καθαρευούσης νέας ἑλληνικῆς γλώσσης διὰ τὸν Καραπάνειον ἀγῶνα, ἀλλ' οὐδενὸς μέχρι τοῦ νῦν τῶν ὑποβληθέντων πονημάτων βραβευθέντος, ἀνασυνέταξε τὸ πρόγραμμα ἐκεῖνο τὸ συλλογικὸν τοῦτο ἔτος καὶ προκηρῖσσει αὖθις τὸν ἀγῶνα, ὀρίζων βραβεῖον ἐκ φράγκων ἑπτακοσίων πεντήκοντα (750), ἀπονειμηθισόμενον τῷ συγγραφεῖ τῆς ἐγκριθισομένης γραμματικῆς κατὰ τὴν ἐπέτειον ἑορτὴν τοῦ Συλλόγου τοῦ 1898.

Ἐπὶ τούτῳ ὑποβάλλει πρὸς τοὺς βουλομένους νὰ μετάρχωσι τοῦ ἀγῶνος τὰς ἐξῆς ὁδηγίας πρὸς σύνταξιν γραμματικῆς τῆς καθαρευούσης νέας ἑλληνικῆς γλώσσης διὰ τὰς δημοτικὰς καὶ ἀστικὰς σχολὰς.

Ἡ σύνταξις γραμματικῆς τῆς καθαρευούσης νέας ἑλληνικῆς γλώσσης πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν καὶ ἀστικῶν σχολείων εἶναι λίαν δυσχερὴς, δισχεροστέρα μάλιστα δύνатаί τις νὰ εἴπῃ τῆς συντάξεως τῆς γραμ-

ματικῆς τῆς ἀρχαίας, α') διότι εἰσέτι δὲν καθωρίσθησαν ἀκριβῶς τὰ ὅρια τῆς καθαρουμένης νέας ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀλλ' ἐξαικοιθεῖ αὐτὴ σὺν τῇ ἀναπτύξει τῆς νέας ἡμῶν φιλολογίας ἐξελισσομένη καὶ ἀναπτυσσομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχαίας, ἐξ ἧς κέκταιται μὲν πλείστα ὅσα στοιχεῖα καὶ οὐκ ἐλαχίστην ὕλην, δὲν δύνανται δ' ὅμως πάντα ταῦτα νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν τῇ γραμματικῇ αὐτῆς, εἰς ἧς τὴν σύνταξιν μεγίστη ἀπαιτεῖται προσοχὴ διὰ λόγους παιδαγωγικούς περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ διεξαγωγὴν τῆς ὕλης, ὥστε λίαν εὐχερῆς καὶ ὅσον ἔνεστιν ἀνεπαίσθητος ν' ἀποβῇ εἰς τὸν μαθητὴν ἢ ἐκ ταύτης εἰς τὴν τῆς ἀρχαίας γλώσσης γραμματικὴν μετάβασιν, καὶ β') διότι εὐάριθμοι εἰσέτι ὑπάρχουσι παρ' ἡμῶν δόκιμοι ποιηταὶ καὶ λογογράφοι, ἐφ' ὧν στηριζόμενός τις νὰ δύνῃται νὰ συντάξῃ ὡς οἷόν τε τελείαν καὶ εὐμέθοδον τῆς καθαρουμένης ἡμῶν γλώσσης γραμματικὴν. Τοῦναντίον μάλιστα πολλοὶ μέλλοντες συγγραφεῖς ἐκ τῆς τοιαύτης γραμματικῆς προσδοκῶσιν ἴσως νὰ διδαχθῶσιν τὴν κανονικότεραν γλῶσσαν.

Ὁ μέλλον ν' ἀναλάβῃ τὸ οὐκ εὐκαταφρόνητον τοῦτο ἔργον τῆς συντάξεως γραμματικῆς τῆς καθαρουμένης γλώσσης πρέπει νὰ ἔχῃ πρὸ ὀφθαλμῶν τὰδε.

α') Πρὸ παντός νὰ γινώσκῃ, ὅτι ἡ καθαρύουσα ἑλληνικὴ, ὡς καὶ ἡ χυθὴν γλῶσσα, ἑτέρα τις φάσις τῆς ἀρχαίας οὔσα, παρ' αὐτῆς ἔχει τὴν σύστασιν καὶ ἐν τοῖς πλείστοις τὸ ὕλικόν καὶ τὴν τέχνην τῆς κατασκευῆς. Τοῦτου δ' ἔνεκα οὐ μόνον ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον αἱ λέξεις, αἱ σημασίαι αὐτῶν καὶ οἱ τύποι ταυτίζονται ἐν ἀμφοτέραις ταῖς γλώσσαις, ἀλλὰ καὶ φράσεις οὐκ ὀλίγαι καὶ ἰδιωτισμοὶ διεσώθησαν ἢ καὶ παρελήφθησαν ἐκ τῆς ἀρχαίας, πολλαχοῦ δὲ καὶ τὸ αὐτὸ διήκει πνεῦμα

ἐν τε τῇ ἀρχαίᾳ καὶ ἐν τῇ νέᾳ γλώσσῃ μετὰ λεκτικῶν παραλλαγῶν ἢ καὶ ἀνευ αὐτῶν.

β') Τὸ ποσὸν καὶ ἡ ἐκλογὴ τῆς ὕλης νὰ γένῃται συναρᾶ τῇ νῦν ὑφισταμένῃ ἀνάγκῃ καὶ σχέσει τῆς καθαρουμένης γλώσσης πρὸς τὴν ἀρχαίαν.

γ') Ἡ κατάταξις τῆς ὕλης νὰ βαίῃ κατὰ σύστημα μεθοδικόν, ἢ δὲ διεξαγωγὴ αὐτῆς νὰ γένῃται οὕτως, ὥστε ὁ μαθητὴς πάντοτε ἐκ τῶν ἀπλουστέρων καὶ εὐληπτοτέρων νὰ προχωρῇ εἰς τὰ δυσχερέστερα καὶ δυσληπτότερα.

δ') Ἐπειδὴ ἐν τοῖς δημοτικοῖς καὶ ἀστικοῖς σχολείοις ἡ γραμματικὴ πρέπει νὰ διδάσκηται κυκλικῶς, νὰ σημειῶται ὁ συγγραφεὺς δι' ἀστερίσκων τὰ ἐκάστῳ κύκλῳ πρὸς διδασκαλίαν ἀνήκοντα· διότι συμπεριληφθῆσεται μὲν ἐν ἐνὶ τεύχει ἡ ὅλη γραμματικὴ, ἀλλ' ἢ διδασκαλία αὐτῆς γενήσεται κυκλικῶς.

ε') Πρὸ τῆς διδασκαλίας οἰοῦντοτε κανόνος ἢ καὶ ὀρισμοῦ νὰ προτάσσωνται ἐκάστοτε κατάλληλα παραδείγματα, ὥστε εὐκόλως ἐκ τούτων νὰ ἐξάγῃται ἔπειτα ὁ κανὼν ἢ καὶ ὁ ὀρισμὸς Οἱ δ' ὡς τοιαῦτα παραδείγματα χρησιμεῖοντες τύποι νὰ εἶναι ἄρτιοι, καθαροὶ καὶ δόκιμοι.

στ') Ὡς παραδείγματα νὰ προτιμῶνται συνήθως λέξεις καὶ φράσεις γνωσταί, ἵνα εὐχερέστερον ἐφαρμόζηται ἐπὶ τούτων ὁ κανὼν, ἀλλ' ἐν μέτρῳ τινὶ νὰ παρενεύωνται ὅπου δεῖ καὶ λέξεις καὶ φράσεις τέως ἄγνωστοι τῷ μαθητῇ, ὅπως οὕτω βαθμικῶν αὐξήσῃ οὗτος καὶ κατὰ τοῦτο τὰς γνώσεις αὐτοῦ.

ζ') Πλὴν τῶν προτασσομένων ἱκανῶν γυμνασμάτων ἐν τύποις ἀπλῶν λέξεων ἢ καὶ ἐν ὀλοκλήροις προτάσεσι καὶ ἕκαστος κανὼν νὰ φέρῃ σχετικὰ τινα παραδείγματα πρὸς ἀμεσώτερον αὐτοῦ ἀντίληψιν καὶ ἐφα-

ρμιογὰν, τὰ δὲ παραδείγματα ταῦτα, ὁσάκις μάλιστα ἀποτελοῦνται ἀπλῶς ἐκ λέξεων, νὰ κατατάσσονται ἐν ἀλφάβητικῇ τάξει πρὸς εἰχερεστέραν αὐτῶν ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ ἀπομνημόνευσιν.

η') Πᾶς κανὼν ἢ ὁρισμὸς νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν σύντομος καὶ ἐν γλώσσῃ σαφεῖ καὶ εὐλήπτῳ γεγραμμένος ἵνα μὴ τὸ φύσει ξηρὸν τῆς γραμματικῆς μάθημα καταστῆ ξηρότερον καὶ ἐμποιήσῃ κόρον καὶ ἀποστροφὴν.

θ') Καὶ αἱ ἐν τοῖς γυμνάσμασι προτάσεις καὶ φράσεις νὰ εἶναι τοιαῦται, ὥστε νὰ ψυχαγωγῆται δι' αὐτῶν ὁ μαθητὴς καὶ νὰ ὠφελεῖται μὴ μόνον εἰς τὰς γνώσεις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἦθος.

ι') Ὅπου παρίσταται ἀνάγκη, ν' ἀναγράφονται ἀπλῶς λέξεις, ἐξ ὧν νὰ δύνηται ὁ μαθητὴς νὰ σχηματίσῃ ἑτέρας παραγώγους ἢ καὶ συνθέτους ἢ καὶ προτάσεις ὀλοκλήρους, ὥστε νὰ ἐξασκῆται ἢ αὐτενέργεια τοῦ μαθητοῦ, ὅστις βεβαίως τότε μᾶλλον τέρπεται καὶ φιλοτιμεῖται, ὅπῃ ἴδῃ ὅτι δύναται καὶ αὐτὸς τι νὰ παραγάγῃ· οὕτω δὲ καὶ τελειότερον ἐξοικεῖται πρὸς τοὺς κανόνας τῆς γραμματικῆς.

ια') Τὰ δυσληπτότερα καὶ δυσπεπτότερα καὶ ἐν τοῖς ἐπομένοις νὰ ἐπαναλαμβάνονται διὰ καταλλήλως παρεννευρομένων παραδειγμάτων.

ιβ') Τὰ πρὸς κλίσιν παραδείγματα ἐν ἀρχῇ ἐκάστης κλίσεως ἢ καὶ σχηματισμοῦ μὴ μόνον νὰ εἶναι λέξεις γνωσταί, ὡς προελέχθη, ἀλλὰ καὶ ὅσον τὸ δυνατὸν σύντομοι, ἢ δὲ κατάταξις αὐτῶν νὰ γίνηται, προτασσομένων τῶν ὀλιγοσυλλάβων καὶ βαθμυδῶν ἐπιτασσομένων τῶν πολυσυλλάβων.

ιγ') Ὡς ὕλη τοῦ πρώτου κύκλου νὰ λαμβάνηται πᾶν ὅ,τι ἐπαρκεῖ ὡς στοιχειώδης γνώσις τῆς γραμμα-

τικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ καὶ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὴν ἡλικίαν καὶ τῶν βαθμῶν τῆς διανοητικῆς τοῦ μαθητοῦ ἀναπτύξεως, λαμβανομένου πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι πρόκειται περὶ μαθητοῦ τὸ τρίτον ἔτος τῆς μαθητείας αὐτοῦ διανύοντος. Τύποι καὶ παραδείγματα ἐν αὐτῇ νὰ εἶναι ἐν ἀφθονίᾳ, τούναντίον δὲ κανόνες καὶ ὁρισμοὶ ὡς οἷον τε ὀλιγώτεροι. Ἐπίσης καὶ ἐκ τῶν ἀνωμάλων νὰ συμπεριληφθῶσιν ἐν αὐτῇ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερα.

ιδ') Κατὰ τὸ αὐτὸ σύστημα καὶ τὴν αὐτὴν μέθοδον νὰ ἐξελιχθῇ καὶ ἡ ὕλη ἢ προωρισμένη πρὸς διδασκαλίαν ἐν τῷ δευτέρῳ κύκλῳ· ἀλλ' οὗτος ὁ κύκλος πλὴν τῆς συντόμου ἐπαναλήψεως τοῦ ἐν τῷ πρώτῳ περιεχομένου νὰ συμπεριλάβῃ καὶ πᾶν ὅ,τι ἐξ ἐκείνου παρελείφθη εἴτε ὡς λίαν ἀνώμαλον καὶ πολύπλοκον εἴτε ὡς ξένον τῇ πρώτῃ ἀνάγκῃ. Ἐννοεῖται ὅτι ἐν αὐτῷ πρέπει νὰ εἶναι ἀφθονώτεροι οἱ κανόνες καὶ ἐνιαχοῦ νὰ γίνηται παραλληλισμὸς τῆς καθ' ἡμᾶς γλώσσης πρὸς τὴν ἀρχαίαν. Τὰ δὲ γυμνάσματα νὰ εἶναι ἀφθονα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κύκλοις καὶ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ἀρίστης τῶν τέως ἐκδοθεισῶν γραμματικῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων Γ. Γεράκι.

ιε') Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ καὶ ἐν τῷ δευτέρῳ κύκλῳ νὰ σημειωθῶσιν ἐν τοῖς ὀνομαστικοῖς καὶ ῥηματικοῖς τύποις μόνον οἱ συνηρημένοι, οὐχὶ δὲ καὶ οἱ ἀσυναίρετοι, ἀφοῦ οὗτοι συνήθως παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποιηταῖς μόνον εὐχρηστοῦσιν. Ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κύκλοις ν' ἀποφεύγῃ τις τὴν χρῆσιν τύπων διαλεκτικῶν ἢ καὶ λέξεων ποιητικῶν· διότι καὶ περὶ τούτων, ὡς καὶ περὶ τῶν ἀσυναιρέτων τύπων, γενήσεται λόγος τὸ πρῶτον ἐν τῇ γραμματικῇ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς.

ιδϛ') Ὁ συντάκτης τῆς τοιαύτης γραμματικῆς, ὁσάκις δύναται, νὰ ἐρμινεύῃ λογικῶς καὶ αὐτὰς τὰς

ἐξαιρέσεις, ὥστε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερος ἀριθμὸς αὐτῶν νὰ ὑπάρχη. Καὶ τὰ παραδείγματα δὲ τῶν ἐξαιρέσεων νὰ ἐπισυνάπτονται ἐν ἀλφαβητικῇ τάξει πρὸς εὐχερεστέραν αὐτῶν ὑπὸ τῶν μαθητῶν ἀπομνημόνευσιν.

ιζ') Μετὰ τὰ παραδείγματα τῶν τύπων ἐκάστης κλίσεως καὶ συζυγίας ῥημάτων νὰ σημειῶνται ἐκάστοτε ἐν εἰδει λεξιλογίου ἱκαναὶ κατάλληλοι λέξεις, ἵνα κατὰ τὰ προηγουμένα παραδείγματα κλίνη καὶ ταύτας ὁ μαθητής.

ιη') Ἡ γλῶσσα, ἐν ἧ συνταχθήσεται τὸ βιβλίον, νὰ εἶναι σαφής, καθαρὰ καὶ εὐληπτος ἀναλόγως τῆς διανοητικῆς τῶν μαθητῶν ἀναπτύξεως.

ιθ') Τὸ συντακτικὸν νὰ μὴ εἶναι ὄλως κεχωρισμένον τῆς κυρίως γραμματικῆς, ἀλλὰ πολλαχοῦ νὰ γίνηται χρῆσις καταλλήλων προτάσεων καὶ φράσεων, ἐξ ὧν εὐκόλως ἐπιτετα νὰ συνάγῃνται καὶ οἱ σχετικοὶ συντακτικοὶ κανόνες.

κ') Αἱ προτάσεις, ὅπου εἶναι δυνατόν, νὰ εἶναι ἀλληλένδετοι καὶ, ὡς προελέχθη, μορφωτικαὶ τῆς διανοίας, τῆς βουλήσεως, τοῦ ἤθους καὶ τῆς καρδίας.

κα') Τὸ εἰς διδασκαλίαν προκείμενον ἐκάστοτε μέρος, ἐξ οὗ ἐξαχθήσεται κανὼν τις ἢ ὄρισμὸς, νὰ ἐξαίρηται

κβ') Ἐκάστῳ μαθήματι νὰ ἐπισυναφθῇ κατάλληλον γύμνασμα πρὸς τε τὴν ἔγγραφον καὶ πρὸς τὴν ἀγραφον περὶ τὰ διδαχθέντα ἀσκησιν τοῦ μαθητοῦ.

κγ') Ἡ εἰς νέον μάθημα μετάβασις νὰ γίνηται πάντοτε λογικὴ καὶ ψυχολογικὴ διὰ καταλλήλου συνδέσεως καὶ σχέσεως.

Τὰ χειρόγραφα εὐανάγνωστα ὄντα καὶ ῥητόν τι φέροντα ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου, ἀποστέλλονται τῷ Συλλόγῳ

ἀνωλύτως, ἐν ἐπισυνημιμένῳ ἐνσφραγίστῳ δελτίῳ ἐγκλειομένου τοῦ ὀνόματος τοῦ συγγραφέως μέχρι τῆς 31ης ὁκτωβρίου 1897.

Πρὸς βράβευσιν ἀποστέλλονται χειρόγραφα καλῶς γεγραμμένα καὶ εὐανάγνωστα.

*Ἄν ὁ εἰς τὸν ἀγῶνα, κατερχόμενος νομίζη ἄλλαν μέθοδον καὶ διάταξιν προσφορωτέραν ἢ τὴν ἀνωτέρω ἐκτεθεῖσαν, δύναται νὰ πράξῃ τοῦτο, ἀλλ' ὀφείλει νὰ εἴπῃ τοὺς λόγους τῆς προτιμήσεως.

Τὰ χειρόγραφα τηροῦνται ἐν τῷ τοῦ Συλλόγου γραφείῳ ὁπόθεν μόνος ὁ συγγραφεὺς δύναται νὰ λάβῃ ἀντίγραφον.

Ἡ ὕλη τοῦ ὅλου ἔργου πρέπει νὰ κανονισθῇ οὕτως, ὥστε τὸ ὅλον νὰ συμπεριλάβῃ περὶ τὰ 5 τυπογραφικὰ φύλλα εἰς 16ον, βάσις δὲ ἔστω τὸ ἐξῆς ἀναλυτικὸν πρόγραμμα.

Ἀναλυτικὸν πρόγραμμα γραμματικῆς τῆς καθαρευούσης νέας ἑλληνικῆς γλώσσης διὰ τὴν ἐν τοῖς δημοτικοῖς καὶ ἀστικοῖς σχολείοις διδασκαλίαν.

Α.

Πρότασις, λέξις, συλλαβή, γράμματα, τόνοι, πνεύματα.

Ἐκθλιψις, κρᾶσις, συλλαβισμὸς.

Οὐσιαστικὸν, ἐπίθετον, ἄρθρον, ἀριθμοὶ, πτώσεις.

Ἄσυναίρετα πρώτης κλίσεως καὶ περισπώμενα αὐτῆς.

Δευτέρας κλίσεως ἀσυναίρετα καὶ περισπώμενα.

Ἄττικὴ δευτέρα κλίσις.

Συμφωνόληκτα τρίτης κλίσεως. Φωνεντόληκτα αὐτῆς.

Ἀνώμαλα τρίτης κλίσεως.

Ἰδιόκλιτα.

Ἄνωμαλα ἐπίθετα καὶ ἀνώμαλα.

Συμφωνία οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου.
 Βαθμοὶ ἐπιθέτων.
 Ἐπιρρήματα παράγωγα ἐξ ἐπιθέτων.
 Ἀριθμητικά.
 Ἐπιρρήματα παράγωγα ἐξ ἀριθμητικῶν.
 Ἄντωνυμιαί.
 Συμφωνία ἀντωνυμιῶν καὶ ὀνομάτων.
 Ἐγκλιτικά.
 Ρῆμα, χρόνοι, ἀριθμοὶ, πρόσωπα καὶ ἐγκλίσεις αὐτοῦ.
 Διάθεσις ῥήματος. Συζυγίαί.
 Σχηματισμὸς μονολεκτικῶν χρόνων βαρυτόνων ῥημάτων
 φωνηεντολήκτων.
 Μετοχή τοῦ παθητικοῦ παρακειμένου.
 Περιφραστικοὶ χρόνοι.
 Συμφωνόληκτα ῥήματα.
 Αὐξήσις καὶ ἀναδιπλασιασμὸς.
 Ὑπόληκτα ῥήματα.
 Περισπώμενα ῥήματα.
 Σχηματισμὸς τῶν βαρυτόνων ῥημάτων τῆς ἀρχαίας γλώσσης
 (φωνηεντολήκτων καὶ συμφωνολήκτων).
 Περισπώμενα ῥήματα τῆς ἀρχαίας γλώσσης
 Εἰς μι ῥήματα ὁμαλὰ καὶ ἀνώμαλα.
 Ἄνώμαλα ῥήματα.
 Ἀκλίτα μέρη τοῦ λόγου.
 Σύνθετα ὀνόματα καὶ ῥήματα μετὰ προθέσεων.
 Σχηματισμὸς τῶν μετὰ προθέσεων ῥημάτων καὶ ἰδίως ἐν τοῖς
 ἱστορικοῖς καὶ ἀνωμαλοῖς χρόνοις.

Β'.

Ἀπλῆ πρότασις καὶ πεπλατυσμένη,
 Διορισμοὶ οὐσιαστικοῦ καὶ ἐπιθέτου.
 Ἀντικείμενον.
 Ἐπιρρηματικοὶ διορισμοί.
 Παθητικὸν ῥήμα καὶ μέσον.
 Σύνθεσις προτάσεων καὶ εἶδη αὐτῶν.
 Χρῆσις ὑποτακτικῆς, προστακτικῆς καὶ εὐκτικῆς,

Μετοχή.
 Ἀπαρέμφατος.
 Στίξις.

Γ'.

Παράγωγοι λέξεις. Παραγωγή οὐσιαστικῶν, ἐπιθέτων, ῥημά-
 των καὶ ἐπιρρημάτων.
 Σύνθετα. Πρῶτον καὶ δεύτερον συνθετικὸν μέρος.
 Τονισμὸς συνθέτων καὶ σημασία αὐτῶν.

Ἐπεβλήθη, συνεζητήθη καὶ ἐπεψηφίσθη ἐν τῇ συ-
 νεδριάσει τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς 12 ἁπρι-
 λίου 1896.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

- Ν. Παρανίκας**, προσωρινὸς πρόεδρος.
- Κ. Παρίδης.**
- Μ. Κεζάλας.**
- Π. Παπαρροῦδης.**
- Δ. Μοστράτος.**
- Σ. Βραχάνης.**
- Χρ. Χατζηχρηῆστος.**
- Η. Βαλσαμάκης.**
- Ἄθ. Ἰωάννου.**
- Δ. Οἰκονομίδης.**
- Ὅδ. Ἀνδρεάδης**, γραμματεὺς.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ

